

Cuviosul Nikolai Guryanov

Un sfânt al zilelor noastre

Viața. Mărturii. Minuni.

Ediție îngrijită de Vlad Herman

București

 editura
ORTODOXIA

Cuprins

Cuvânt înainte	5
Viața și minunile Părintelui Nikolai Guryanov	7

Mărturii despre Părintele Nikolai Guryanov

Părintele Nikolai m-a vindecat de cancer	55
Părintele Nikolai și demonizații ...	61
„O să devii maică”	67
I-a răspuns la toate întrebările	69
Traversarea lacului înghețat cu binecuvântarea Părintelui Nikolai	73
„Va fi episcop!”	79

Vreau să îl văd măcar de la distanță,
nu am nevoie de altceva 83

Părintele Nikolai despre țarul Nicolae
al II-lea 85

Viața și minunile Părintelui Nikolai Guryanov

Părintele Nikolai s-a născut la 24 mai 1909 în Samolva, Chudskiye Zahody, un sat de lângă orașul Gdov din Gubenia Sankt Petersburg, în partea de nord-vest a Rusiei, într-o familie evlavioasă de comercianți, fiind cel mai mic dintre cei patru fii. El a fost botezat cu numele de Nikolai în cinstea Sfântului Nicolae, unul dintre cei mai cinstiți Sfinți din Rusia.

Tatăl său a fost și dirijor de cor, iar Nikolai încă din copilărie mergea la biserică și ajuta la Sfântul Altar.

Tatăl său a murit când Părintele Nikolai avea cinci ani, iar toți frații săi au murit în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Din această cauză, Părintele Nikolai

a avut-o în grijă pe mama sa întreaga ei viață. Acest lucru a fost prevestit de tatăl său încă din copilăria sa, atunci când i-a spus mamei sale: "Ekaterina, nu știu ce o să se întâmple cu ceilalți copii, dar acesta (Nikolai n. red.) va avea grijă de tine."

Mitropolitul Petrogradului și al Gdovului Veniamin (din Kazan), care a fost canonizat sub numele de Sfântul Nou Mucenic Mitropolitul Veniamin Kazanski, a fost tatăl său duhovnicesc.

În anii '20, acesta a vizitat parohia de care aparținea Părintele Nikolai. Iată ce povestea Părintele despre acest eveniment:

"Eram încă copil. Vlădica a slujit, iar eu i-am ținut toiagul arhieresc. Apoi m-a îmbrățișat, m-a sărutat și mi-a spus: <<Cât de fericite de tine că ești alături de Domnul!>>"

Mitropolitul i-a dăruit o cruce pe care i-a pus-o la gât tânărului Nikolai, care pe atunci avea 8 ani. Părintele Nikolai a purtat-o cu mult respect și curaj până la adormirea sa și a cinstit-o ca pe o relicvă sfântă.

*Sfântul Nou Mucenic
Mitropolitul Veniamin Kazanski*

Părintele Nikolai povestea despre copilăria sa astfel:

“De când eram copil mic am fost foarte atașat de Biserica lui Dumnezeu și de slujitorii ei și am păstrat această iubire toată viața mea. Am ajutat în Sfântul Altar, am

citit și am cântat în cor și îi însoțeam pe preoți atunci când mergeau să slujească în casele oamenilor. Tot timpul mă gândeam la Domnul, <<vorbeam>> în minte cu El.

Satul unde m-am născut era locuit în principal de estonieni. Atunci când eram încă copil, i-am adunat pe toți prietenii mei estonieni: Luzzie, Magda, Salma, Edward și le-am spus: <<Hai să facem o procesiune la Cruce!>>

Ne-am luat icoanele și am făcut o procesiune. Mergeam și cântam în estonă: <<Doamne binecuvântează sufletul meu!>>

Am iubit mereu rugăciunea de seară, pentru că noaptea cerul se deschide și îngerii ascultă rugăciunile noastre...

Din copilărie mi-a plăcut să merg la cimitir. Reflectam asupra morții și a Judecății de Apoi. Mă rugam și plângeam pentru cei plecați la Domnul.

În copilărie toată lumea îmi spunea <<călugărul>> și eram foarte bucuros de aceasta, pentru că eram într-adevăr ca un călugăr, fiind interesat doar de cunoașterea și căutarea lui Dumnezeu...

Respect pentru oameni și cărți

Am avut propria mea <<chilie>> în casă. Acolo erau icoane, cărți religioase și cărți de rugăciune, dar și portrete mari ale familiei Țarului.

Odată, când bolșevicii erau deja dezlănțuiți, un obuz a zburat prin fereastra mea și a aterizat chiar lângă portretele familiei regale, dar nu a explodat. Astfel, Sfinții Mucenici Țarini mă păzesc încă din copilărie. Cât de mult îi iubesc! Sunt emoționat ori de câte ori mă gândesc la ei!”

Există mărturii care spun ca Părintele Nikolai a avut o viziune la vârsta de nouă ani, viziune în care Dumnezeu i-a arătat cum au murit Sfinții Mucenici Țarini.

În noaptea de 17 iulie 1918, el a văzut în viziunea sa pivnița casei negustorului Ipatiev și tot ceea ce s-a întâmplat acolo, toate detaliile execuției Țarului și a familiei sale de către bolșevici. Dimineața i-a spus mamei sale:

“Mamă! Mamă! Țarul a fost ucis! Toți au fost uciși! Și Țareviciul Alexei! Domnul îi va pedepsi teribil pentru această crimă împotriva Țarului și a familiei sale!”

Șocul acestei revelații a făcut ca în in-